

det kunde dog være et Bevis paa, at her mulig er en Interessee for os, som vi bør varetage. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Væstland har Forbud imod Nordamerika og Frankrig ogsaa. Man har i Frankrig anholdt en Sending Flæsk fra Kjøbenhavn for nogen Tid siden, fordi den var mistænkt for at være amerikansk. I Sverig har man ogsaa Forbud fra et senere Tidspunkt, som det synes specielt af Hensyn til Smittefaren. Efter de jagtlydige Veterinær- og Sundhedsraad, som jeg har havt til Raadighed, menes det, at Forbud ogsaa fra vor Side bør være berettiget, naturligvis kun forsaavidt angaar Produkter, ved hvilke der kan klæbe noget Smitte, altsaa raa og halvraa Produkter af Svin. Som jeg tidligere har havt Leilighed til at sige, er vel affmeltet og renset Spinefedt i Virkeligheden den eneste Vare, som de amerikanske Frøtater have virkelig Interessee i at sende os, og vi virkelig Interessee i at modtage; det er det eneste, vi ere Forbrugere af. Man maa ikke lade sig stusse af, at der ved Siden heraf ogsaa er Indførsel af Flæsk, men dette er i Virkeligheden alene en Gjennemførsel, hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at paavise. Jeg har ikke villet undlade at gjøre disse Meddelelser, som jeg mente maatte falde ganske naturligt som knyttede til Bevillingen her, idet jeg, som Finantsudvalget ogsaa vil erindre, netop har motiveret Forslaget mundtlig for de Herrer af Udvalget derved, at nu var det Tidspunktet at søge at gaa noget videre med Hensyn til at knytte Forbindelser eller i al Fald oparbejde dem, vi allerede nu ere inde paa, og den her omtalte ere vi jo inde paa, men den har hidtil ikke været synderlig praktiskabel. Hvor længe det vil være nødvendigt at etablere en saadan Route, som her nærmest er Tale om, og i hvilket Omfang det bør ske, er det naturligvis ikke muligt i dette Øieblik at have nogen endelig Mening om. Men vi have jo i Principet været enige om Etableringen, og vi komme ogsaa nok, haaber jeg, over dette Punkt. Det hører nærmest Fremtiden til. Det følger af sig selv, at der ogsaa herefter i alle Retninger maa gaa frem med megen Forjagtighed paa det Omraade, som jeg har troet endnu en Gange at burde bringe det under Omtale. Jeg skal endnu blot tilføje, at jeg egentlig nærmest har tænkt mig og vilde skønne paa, om min Udtalelse kun blev bragt som en Meddelelse; det er egentlig ikke min Mening at rejse en nærmere Forhandling derom. Drufter man en saadan, vil der jo altid senere, naar Spørgsmaalene have klaret sig noget mere, blive passende Leilighed dertil.

Ordføreren (Tauber): Den høitærede Finantsminister gjorde den Bemærkning, at han ansaa det ikke for nødvendigt at forandre Lovforslagets Form, da Forslag til Finantsloven har været forelagt Rigsdagen ved Samlingens Begyndelse og endnu var beroende i Udvalg. Jeg skal dertil kun gjøre den Bemærkning, at efter den Maade, hvorpaa Regjeringen har stillet sig til næste Aars Finantslov, kan der vist ikke antages at være synderlig Udsigt til at faae indeværende Aars Finantslov tilendebragt. I Dieblisset foreligger der afgjort ikke nogen Finantslov for dette Aar, og Lovforslaget til Tillægsbevillingsloven henviser som bekendt til de administrative Budgetter, samt til andre ikke paa regelmæssig Maade tilstedekomne Bevillingsformer, og da Folkethinget fra sit Standpunkt selvfølgelig ikke kan give nogen direkte eller indirekte Tiltræden dertil, har man anset det for rigtigt i Aar som i Fjor at bringe de Bevillinger, man er villig til at tiltræde, og som Ministrene fra deres Side ikke kunne have Noget imod at modtage, under en Form, som fra vor Side er mulig, og saa overlade til Regjeringen, om den vil modtage dem under denne Form eller ei. — Ungaende Spørgsmaalet om Nedsættelse af Forpagtningsafgifterne til Forpagterne paa Fauerholm og Trollesminde vil der jo efter den høitærede Finantsministers Øtringer kunne finde Forhandling Sted inden 3die Behandling, og jeg behøver derfor ikke at udtale mig nærmere derom, end jeg allerede har gjort. Jeg skal kun sige saa meget, at naar den høitærede Minister siger, at ved 2den Behandling i Fjor udtalte han sin Forventning om Ændringer ved 3die Behandling, men at denne 3die Behandling kom ikke, da er det ganske rigtigt, denne 3die Behandling kom ikke; men det var ikke Udvalgets Skyld, at den ikke kom, men Regjeringens, der sluttede Rigsdagen brat den 1ste April, og dermed standsede denne Sag som saa mange andre. Naar den høitærede Minister tog Forbehold til 3die Behandling i Fjor, tog han faktisk Forbehold for et helt Aar; men det er en temmelig lang Tid at tage Forbehold, naar der er Tale om Nedsættelsen af en Aarsafgift. Jeg tror derfor, at naar den høitærede Minister paa Grund af det Forbehold, han tog ved 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven, er vedblevet at tilstaa Nedsættelserne, er det ikke velbegrundet i nærværende Tilfælde. Men som sagt, Spørgsmaalet vil forhaabentlig løse sig praktisk, dersom vi komme til Forhandling mellem 2den og 3die Behandling af nærværende Lov — hvis der da bliver Tid dertil, men det heed jeg jo heller ikke. — Det ærebe